

РЕШЕНИЕ

№ 1590

гр. София, 11.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12846** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], срещу решение от 19.11.2021 г. по НАХД № 11098/2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-565/28.05.2019 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на касатора, на осн. чл. 644, ал. 2, предл. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, е наложено административно наказание „имуществена санкция ” в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който се отмени НП предмет на въззивната проверка. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът, представляван от юрк. Г., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски по делото.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 от АПК, намира следното от фактическа страна:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение от 19.11.2021 г. по НАХД № 11098/2019 г. на СРС, с което е потвърдено НП № Р-10-565/28.05.2019 г., издадено от заместник – председателя на КФН, с което на ЗД [фирма], на осн. чл. чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция ” в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение, че АУАН и НП са в съответствие с материалния закон, т.е. налице е извършено административно нарушение. Тези изводи се споделят от касационната инстанция.

Правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, както и правилно са обсъдени фактите, свързани с това, че нарушението е извършено при повторност, която произтича от предходно санкциониране на въззивния жалбоподател с влязло в сила НП № Р-10-944/13.12.2017 г., влезнало в законна сила на 11.04.2018 г. Както правилно е посочил СРС, датата на която са представени всички изискуеми и необходими документи за установяване на основанията и размера на претенцията пред застрахователя е 29.05.2018 г. Срокът за произнасяне по заведената щета, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или мотивирано откаже, за санкционираното дружество е бил 15 дни, т.е. задължението е било изискуемо до 19.06.2018 г. /работен ден/. От доказателствата безспорно се установява, че касаторът се е произнесъл на 23.08.2018 г., като е изплатил застрахователното обезщетение, деяние, с което е осъществил състава на нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644 от КЗ, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец. При повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 - от 2000 до 40 000 лв. Наложена от АНО „имуществена санкция” е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, в минимален размер, предвиден за деяние извършено при условията на повторност, предвид представените доказателства за наличието на влязло в сила НП, както и забавянето от над 2 месеца.

Ето защо, предвид гореизложеното, районният съд е постановил решение, с което правилно е потвърдил НП. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС следва да бъде потвърдено.

От страна на ответника по касация се претендират разноси за юрисконсултско възнаграждение, които следва да бъдат присъдени само за настоящата инстанция. Разноси за юрисконсултско възнаграждение са претендирани и пред Софийски районен съд в съдебно заседание на 16.12.2019 г., но районният съд е пропуснал да се произнесе по въпроса за разноските в полза на ответника. Производството пред

настоящата инстанция е касационно и по повод подадена жалба от страна на наказаното лице, поради което в настоящото производство няма как да се коригира този пропуск на РС. Пропускът на въззивния съд да се произнесе по направено искане за присъждане на разноски, следва да се поправи по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 от НПК с определение след връщане на делото.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на юрк. Г., съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 19.11.2021 г. по НАХД № 11098/2019 г. на Софийски районен съд.”

ОСЪЖДА ЗД [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.